

ישיבת ועדה הכספיים

מיום 6.7.49 ט' תמוז תש"ט

היו"ר ד"ר י. גרנובסקי

שר האוצר א. קפלן

חברי הועדה הנוכחים:

א.מ. גניחובסקי

י. רוקח

ב. רפטור

ד"ר י. בדר

ה. פרומקין

הרב שאג

א. בן אליעזר

ש. דיין

א. אפרתי

א. אלישר

ד"ר מ. סנה

מ. בדר

פ. נפתלי

א. הרצפלד

מטעם האוצר: מר ברגמן

מר רוזנן

שלש נציגים אחרים

מטעם המזכירות הגב' ק. אהרנוביץ

היו"ר ד"ר גרנובסקי

אני פותח את הישיבה. לפי סדר היום אנו

צריכים להתחיל בתיקונים למס הכנסה.

אני חושב שאין מערערים.

י. רוקח:

יש לי שתי שאלות. קודם כל בקשתי משר

האוצר את הסכום של הסובסידיות ומסי יתר.

אינני רוצה פרטים, רק את הסכום הכולל. דבר שני, אני מציע שקודם כל יהיה

בירור כללי בינינו על החקציב. קודם כל, אותם האנשים הנמצאים בתוך העניינים

אינם מדברים בכנסה. בריא שיהיה בירור כללי, ושיוחלט מה ועדה הכספיים חושבת

על ההכנסות וההוצאות. כשדברנו על הפרוצדורה בכנסת, היו כמה הצעות, והיו הצעות לא להגביל את הזמן, ושהסיעות תהיינה אחראיות בעדן. הפרוצדורה המתלקה את הזמן לפי מפתח של סיעות היא גרועה. בענייני כספים לא ניתנת אפשרות לאותם החברים הרוצים לעבוד, ועובדים, להביא את דבריהם ולהביע את דעתם בכנסת. חוגד לנו שסיעות הקואליציה שולטות בנשיאות תחנה חלק מזמןן לאופוזיציה. לא נעשה שום דבר. אני מבקש: או שהדבר יקויים, והסיעות הגדולות ביותר תקצבנה מזמןן שקתיים לאותם החוגים שאין להם אפשרות לדבר, או שאבקש פה רשות לדבר אותו הזמן כמו בכנסת. אני פונה אל היו"ר בפעם הרביעית, ואני מבקש אותו להגן בכנסת על חברי הועדה הרוצים לדבר. אני רוצה לדבר בזכות ולא בחסד.

היו"ר י. גרנובסקי:

אם נדבר באופן פורמלי, ועדת הכספים אינה

יכולה להחליט מה יהיה בכנסת. אולם אם

הועדה החליט שרואים צורך לבקש את הנשיאות, אני מוכן לעשות זאת, ואני עבדה הנאמן. אם הויכוח הכללי בתוך הועדה נחוצ למר רוקח בתור פורקן, הייתי מסכים, אולם הויכוח הכללי נערך כנסת. לנו אין זמן לכך. ישנם סדורים פנימיים בין המפלגות. הייתי רוצה לשמוע דוקא את האנשים שבתוך עניינים, ולכן הייתי רוצה לשמוע את ע/ מר רוקח, ולא את עורך דין סרלין למשל. אין טעם לשמוע את אותם הדברים שנאמרו שם גם בוועדה. (י. בדר: אני מוכן להגיד דברים שלא אמרתי שם).

ב. רפפור:

לדעתי חבל על הזמן לקיים כאן ויכוח

כללי. אני מחשיב את דעתו של מר רוקח,

אולם יש לו אפשרות לדון כאן על כל סעיף וסעיף, ולהעיר מה טוב ומה רע בהצעה. אני מאמין שביכלתו להסביר את הדברים בהיקף יותר כולל, אולם אין זה כדאי להכנס כאן לויכוח כללי. אינני זוכר שהיחה הבטחה פורמלית שסיעות האופוזיציה תקבלנה זמן מהסיעות הגדולות שקואליציה, אבל נאמר שעניין זה יובא בחשבון על ידי נשיאות הכנסת. (שר האוצר: דובר על כך כשרצו לצמצם את הויכוח ל-20 שעה)

היו"ר ד"ר גרנובסקי:

אם הגדלנו ל-30 שעה, הרי זה מפני שכללנו

את החוקים⁶ אני מוכן לדבר עם הנשיאות,

אבל בחנאי שאיש מהועדה לא יבוא אלי בטענות. אני רוצה לעשות זאת בהסכם הועדה. לא אציע להוריד ממפא"י, אולם אגיד בדיוק מה שצאמר כאן, ע/א/ שישנה חלונה, שכמה מהסיעות היותר קטנות, ובעיקר הציונים הכלליים, מרגישות את עצמן רחוקות בזמן, ושמצד הועדה לא תהיה התנגדות אם סיעת הציונים הכלליים תמבל יותר זמן. הנשיאות תנהג כפי שהיא חרצה. (א. אפרתי: אני נגד הגדלה

של השלשים שעות.)

י. רוקח:

בצורה אלטרנטיבית אני מציע, בגבולות של

שלשום שעות, לתת אפשרות לדבר יותר מן

לראשי הסיעות בוועדה הכספיים. (ש. דיין: אני מציע להוסיף שעות) אבל אני מתנגד

לזה שיוסיפו לסיעות אחדות על השבון סיעות אחרות.)

ד"ר ברר:

לנו חשב שהשמר זכות דבור מלאה לסיעות

הרוב, כי רק בזה יש לנו תקנה לרשות דבור

למיעוט. אני חושב שלא כדאי להקטין את הזמן שנתקבל על ידי סיעות הרב.

לדעתי יש להוסיף שעתיים או שלש לרשות ראשי הסיעות בוועדה הכספיים, דוקא מן

האופוזיציה. לסיעות הרוב אני שומר על שלשים שעות, אולם אין צורך להוסיף

להם. אני מציע שיגדילו את הזמן, אבל רק לאופוזיציה, ורק לחברים בוועדה

הכספיים.

ה. פרומקין:

אני מציע שהיו"ר ימסור לנשיאות את כל

ההצעות שנשמעו כאן והיא תחליט.

אני חושב שיש לתת יותר זמן ויותר אפשרות

א. אלישר:

לחביע את דעתם לחברי ועדה הכספיים.

אני מציע שהיו"ר ימסור לנשיאות שהתעוררה

ב. רפפור:

כאן שאלה של כמה סיעות, ויחאר את המצב.

אפילו לדיון על החקציב בעיריה, תקציב של

י. רוקח:

5 מליון נותנים יותר זמן $\frac{1}{2}$ אף פעם לא

חגבלתי את חברי הצד השני. המדינה לא חיפול ולא תבנה מכל זה, אולם יש לי

הרגשה קשה מאד שמדברים בצורה כזאת של קטנות כמו שעושים כאן על תקציב כה

גדול. אני רוצה להוסיף ולהזכיר שכשמדברים על חוקים בכנסת, החוק הקטן ביותר

לקח שעות, ולו היינו מצרפים את הזמן של כל החוקים, יחד עם זמן הויכוח

על החקציב, היינו מגיעים להרבה יותר מ-30 שעות. אני בטוח שהויכוח על

השירותים הדתיים יקח יותר זמן. מר פרומקין וחבריו אמרו שהם יסדירו את הדבר.

זה לא לכבוד לי, ולכבוד לחבר אחר שאבוא אליו ואבקש אותו לחת לי מזמנו. יש

לתת לנו להגיד את אשר עם לבנו.

ד"ר ברר:

אני מעוניין בהצבעת הצעה.

היו"ר ד"ר גרנובסקי:

זה אינו שייך לוועדה זאת, ואינני מוכן

להצביע. אינני חושב שדוקא מפא"י צריכה

להיות מקופחת. אני ממסור לנשיאות את כל מה ששמענו כאן, וגם הצעתו

של ד"ר ברר.

ג. רפסור:

הייתי רוצה לקבל את רשימת המשלמים, כמח
היו צריכים לשלם, וכמח שלמו, ולפי איזה

דרגו ה. (ד"ר בדרו: אני מצטרף לבקשה)

שר האוצר א. ספלו:

את הרשימה אני יכול למסור, בקשר לדרגות
אינני יכול לתת לך בדיוק, אוכל למסור לך

דוגמאות, כי אין לנו עוד ספציפיקציה כללית. בחזו"ל מפרסמים תמיד את החומר
של מספר שנים קודם. אולם עם כל ההגבלה שיש אוכל לתת דוגמאות.

י. רופת:

הייתי רוצה שיסבירו לי מה זאת נקודה החקפאה.

היו"ר ד"ר גרנובסקי:

קבלנו הצעה חוק שעורכי דין בבודאי יבינו
אותו יותר. אנו זקוקים להסבר, היות וישנם

חברים שאינם מומחים לזה. אבקש את המומחים מטעם האוצר לתת את ההסבר בהתחשב עם
זה שמספר חברים שומעים את החומר בפעם הראשונה. אני מציע שהחברים ישאלו קודם
שאלות.

א. אלישר:

הייתי רוצה לקבל פרטים על מספר הקואורטיבי
וכמה הם משלמים. זו מעין השלמה של בקשתו של

מר רפסור. אני רוצה לראות איך המס מחלק בין הפרטים, בין החברות ובין
הקואורטיבים.

י. רופת:

מה למעשה יהיו הנכיונות במפורט, אני מתכוון
לא רק לנכיונות משפחה.

ד"ר ברגמן:

בענין החקפאה. כל אחד רשאי לנכויים, והנכו

שכל אחד מקבל חוסך לו מס הכנסה. נניח על מאתים חמשים לירה הראשונה, אין
משלמים שום דבר. לשם פשוט נקח אדם המרויח 550 לירה. בעד 250 לירה הוא אינו
משלם כלום, מ-300 לירה הוא משלם 10% כלומר 30 לירה. לו לא היה נקוי, הוא
היה משלם עוד 25 לירות, בעד 300 לירות הראשונה הוא היה משלם 30, א-250
20%. זאת אומרת ביחד 80 לירה. לעומת זה, במקום 80 לירה הוא משלם רק 30.
נקח אדם שמרויח 2000 לירה. פה הוא ירד
מפולם שני, 20%, לפולם ראשון, 10%. הוא מרויח על זה מהדרגה הגבוהה ביותר שלו
ששם הוא צריך לשלם 65%. הוא משלם על 250 לירה 65% פחות, זאת אומרת
שהוא משלם 130 לירה פחות מאשר היה צריך לשלם.

אנו חושבים את החקפאה עד 1200 לירה. בכל

יתר הפוגים אין מתחשבים. על היתר הוא משלם לפי הדרגה האמיתית, אולם חדירוג
אינו משתנה על ידי כך. עכשו היה הגבול 1200 לירה. אדם שחרויח 1500 לירה

השינוי בחקמא עלול להכניס 500,000 לירה לשנה ויחכן אפילו שמליון.

השינוי השני הוא בנוגע לחברות. רוצים בעצם

להגדיל את המעמסה על החברות מ-40% ל-60%. חלק ממש הכנסה, וחלק ממש רווחי

החברות. היום המעמסה המוטלת על רווחי החברות היא 40 אחוז. ממש רווחי החברות הוא

20%, ומתעודף של 80% לרווחים רבים של 25% בחור ממש הכנסה, הווה אומר עד 20%

ההצעה היא להגדיל את ממש רווחי החברות ל-25%, אבל את ממש ההכנסה להמיל לא על

ההכנסה מינוס ממש רווחי החברות, אלא על ההכנסה לפני ממש רווחי החברות. ממש יהיה

מוטל ומחושב על אותו יסוד, מתרות הנקי של החברה לרווחים 25% ממש הכנסה, שהחבר

יכולה להעביר לשכם בעל המניות, ו-25% שהיא אינה יכולה להעביר. המעמסה על

החברה היא 50%. בעל המניות משלם את הממש שלו, אם הוא אינו צריך לשלם, הוא מקבל

את מה שלקחו מהחברה, ואם הוא צריך לשלם יותר, הוא מוסיף.

באומדנה גסה, תוסיף העלאה על ממש החברות

חצי מיליון פונט. ישנה לעומת זה השפעה של הנכויים, של ההצעה להגדיל את הנכויים

הפרטיים. קשה להעריך מה תהיה השפעה של הנכויים הנוספים, אולם אני חושב שזה

יעלה לחצי מיליון ל"י. נכויים אלה כוללים ילדים, אשה עובדת, פנכים, ועוד.

זה יכול להפחית חצי מיליון.

איך הגענו ל-900 לירה? הערכה הגלמית היא

שהממש שחייבים לשלם ב-1948/49 יגיע לחמישה אף/אף/ו חצי מיליון. ב-1947/46 היה

החשולט של היהודים שני מיליון ורבע. חשבנו שב-1949/48 חגיע הערכה לחמישה

וחצי מיליון. מזה גבינו עד ה-31 במרץ 1949 כ- שלשה וחצי מיליון. נשאר לנו עוד

שני מיליון לירות לגביה על חשבון השנה שעברה. לפי הערכה זו, חשבנו שנגב

ב-1949, 1950, 9 מיליון, שני מיליון פגורים של השנה שעברה, ושבעה על חשבון

השנה החדשה. הערכה של בעלי עסק וחברות בשנה הראשונה הייתה מבוססת על הערכתנו

של 1947. ב-1948 זה היה גבוה ב-15% לעומת 1949.

א. בן אליעזר: רצייתי לדעת אם ארוני לקח בחשבון את השפיע

תכניה הצנע, אשר מטרתה להוריד את הרווחים

על האומדנא של ממש ההכנסה. לפי הערכה, יצטרכו בעלי העסקים או החברות לתרום

יותר, בכדי שנוכל לגבות יותר ממש הכנסה.

האם ד"ר ברגמן יכול לומר לנו מה העלכה בקשר נפתלי:

עם הנכויים של 150 לירות מהאיש העובד?

ישנו ויכוח חריף דוקא על השאלה הזאת, וישנה דרישה, כמו שד"ר ברגמן יודע,

להפריד בין החשבונות. האם יש הערכה באוצר מה ערך ההפרש אם מוספים מאה וחמשים

לירות נכוי, או אם מפרידים את החשבונות? האם אפשר בכלל להעריך את התפרש?

אולי יואיל ד"ר ברגמן לחסביר מה ההגבלה חב שאג:

י. לוקחים:

בנוגע להפרדה בחשבון הזוג, אני חושב

שהחיישוב לא יספיק אם ההכנסה המשותפת אינה מגיעה ל 1200 ל"י. הסך הכל של הניכויים שמשפחה שיש לה ילדים מקבלת הוא בערך 200 ל"י. על 300 ל"י הראשונה משלמים 10%.

ד"ר ברגמן:

לזוג המרויח 1500 ל"י, ההפרש הוא כ 50

ל"י. בהערכה גסה מאד, ההפרש על רוח של 1400 ל"י יהיה מ 20 ל"י. הערכה נפרדת אשר אינה עולה על 1500 ל"י, לא תוסיף הרבה מאד לאוצר. הקושי הוא שהכנסנו בחוק, הגדלה עד 250 ל"י רק לנשים שקל לקבוע את הכנסתן. אבל אם האשה עובדת בחנות, איננו מכניסים אותה לחשבון, כי קשה לקבוע מי עובד ומי אינו עובד בחנות. אחרת נפסיד את האפשרות של בקורת, וכל אשה תהיה אשה עובדת, ויהיה לנו, לאוצר, הפסד עצום.

בן אליעזר:

אפשר לקבוע לפי גודל התנסה.

שר האוצר:

אין לנו אפשרות להכנס לזה.

באנגליה מקבלת האשה העובדת הרבה פחות. /

באמריקה ניתן לאשה העובדת לנהל חשבון נפרד מתויהם מזה בעקר בעלי העסקים הגדולים, אשר כאילו מחלקים ביניהם את העסקים. אם נעשה זאת כאן, יוכל ל להיות לאוצר הפסד של לפחות כמה מאות לירות. חהיה בריחת המוניה לשני / תשבונות נפרדים.

ד"ר ברגמן:

היתה שאלה בנוגע למוסדות צדקה. ערכנו

רשימה של מוסדות חרבות, חורה וצדקה. הרשימה עוד לא שלימה, כי רק מוסדות מעטים פנו אלינו. עד עכש סרבנו לרשום רק למוסד אחד אשר לא היה מוסד צדקה אמתי. כל מוסד רציני מקבל את ההקלות בגבול הכותר לפי החוק. לבן אדם יש זכות להעניס 10% מהכנסתו בתור תרומות למוסדות כאלה, קופת הגמולין דמי בטוח וכ"ו. מותר להקציב לדברים אלה עד 200 ל"י. אדם המרויח נניח 1200 ל"י, יכול להכניס רק 200 ל"י למטרות אלה.

ב. רפפור:

האם מורידים לעובד מס הכנסה מהוצאות

נסיעה למקום עבודתו?

האם לוקחים בחשבון, בחישוב מס ההכנסה

עובדת שישנה בבית.

האם אפשר לקבל פירוט של סוגי המשלמים?

מי לא נכלל עד עכשו / הייתי רוצה לראות מה שלמו חברות, מה שלמו / עובדים שכירים, ומה שלמו קואופרטיבים. מזה אוכל ללמוד מה אפשר לחקמין ומה אפשר להגדיל. הייתי רוצה לקבל את החומר הזה במרה שהוא ישנו.

בן-אליעזר:

הייתי רוצה לשאול שאלה שהינאם כפי-אזרחי, אבל יש
לה השמעה פרקטיא פאר. נניח שיש לנו בית-חרושה לנעלים

בגבעת-ברנר. בית-חרושה זה הוא חלק בלתי-נפרד מן היחידה שמה בגבעת-ברנר.
יחד עם ההכנסות של בית-החרושה, נניח שההכנסה הממוצעת, כפי שנאמר לנו
קודם, היא כ-700 לירות. נקח כעת בית-חרושה לנעלים במושבנה, שאיננו
נכלל בחור יחידה כמו הקיבוץ. בית-החרושה זה הוא בית-חרושה פרטי.
היות ובית-החרושה בגבעת ברנר אינו משלם מס-הכנסה, יש לו אפשרות
להוציא לשוק מוצרים יותר זולים מאשר בית-החרושה נניח בהרצליה, אשר
חייב לשלם מס-הכנסה מהכנסותיו. האם לא נעמוד בפני סכנה שפועלי העיר
או המושבה יועמדו בפני עובדה של חוסר עבודה בגלל זה, היות והמעשיה
בגבעת-ברנר יכולה להתחרות בהתחרות של ממש במעשיה של האחרים?

א. הרצפלד:

מפעלים שלמים נבנים אך ורק בכסף חרומות, ולפעמים
כסף זה הוא מן הארץ. נאמר לנו שמשחררים מס-הכנסה
אחוז מסויים, אף עד 200 לירות. הייתי רוצה לדעת מה גודל המפעלים
הנבנים מהחרומות.

שר האוצר:

מפעלים כמו קרן-הייסוד וקרן-הקיימה אינם משלמים מס.
השאלה היא רק בקשר לחורם.

בן-אליעזר:

מה ביתס להוצאות אמצעים בריאות להברי קופת-חולים,
השאלה ברורה. אולם ישנם כאלה שאינם חברי קופת-חולים,
ויש להם הוצאות בריאות.

בקשר לשאלה ששאל מר רפסוד בדבר עזרה בבית, הייתי רוצה
להזכיר שאשה יכולה לעבוד רק אם היא לוקחת מסלה. האם חושבים את
העוזרות בחישוב מס-ההכנסה?

א. הרצפלד:

הייתי רוצה לשאול מה בדבר אירגון הגביה לעבודים ובישובים
אחרים? נניח כפר-יהושע משלם מס-הכנסה לפי גודל ההכנסה
של כל אחד ואחד. במקום שיש אירגון א עבודה קואופרטיבי, היינו רוצים
שהגביה לא תהיה אינדיבידואלית, אלא קבוצית. האם אפשר לנו כמה הכפר
חייב לשלם, ואנו נחלק את התשלומים ביץ האנשים.

י. רוקח:

ד"ר ברגמן אמר שיסנם 130 אלף משלמי מסים. האם זה כולל
את הזובדפז?

ד"ר ברנמן זוג מוסיף בהיקף אחר.

א.מ. גניחובסקי יש 130 אלף היקפים. אולם כמה השבועות יש?

י. דוקחין מה עם נערים ונערות עובדיכם האם הם מטורים מסתובבים
האם מכניסים אותם בחשבון המשפחה?

שחררו 60 אלף הייליים. בעוד חושש ישחררו עוד 20 אלף.
זה מוסיף עוד 80 אלף משלמים חדשים. שר האוצר זה נכלל בהישג
של 150 אלף).

מה הניכויים עבור הורים הממוכים על שולחן בניהם?
נותנים בסך הכל 100 לירות, בזמן שיש מספר גדול של בנים אשר הוריהם
ממוכים על שולחנם.

מה הפרוצדורה של פציאה אנשים שאינם משלמים מסים?
בקבוצת אשר לקבל מהמזכירות דשימה האנשים, אולם איך זה נעשה בעידן
האם לוקחים מספרים מהעירייה?

ש. דייין אמרם ששכר העובד ירד. האם תנכו מס הכנסה גם מיוצרי
הירות, עבוד עבודתם שר האוצר המצב אהם הוא בדיוק
כמו עם פועלי בהי-הרושה).

כפי שהבינותי, חברי המושב נחשבים כפרטים. המושב מתקומם
נגד זה, כי כל השנים היה ידוע בצבור שהוא רואה את עצמו כיהודה חברתיים
אחת, זאנו דואגים לכך שלא ימודדו את הפרטים, כי אם תהיה שלמות. אנו
רוצים שהמושב ישלם את מס ההכנסה באופן מאורגן, והוא בעצמו יהלק את
ההשלומים בין הפרטים.

חרכ שאגו הייתי רוצה לשאול איך ולמי מוכים ניכויים בעד ייצוג,
ומה הם הסכומים הניחויים האם זה תלוי רק בהקדמתו של
הפקיד? לדעתי צריך להיות כלל איך לנהוג. האם כוללים את דמי הייצוג
בתוך ה-200 לירות לקרנות וכו' ? שר האוצר אין כוללים).

י. דוקחין שר האוצר אמר לי שהדשימה שקבלנו תולכת לפי המשפחה,
וכל מה שהמשפחה יותר גדולה, המפרש הוא יותר גדול.
אני רואה כאן שאם יש משפחה לאדם, הוא משלם 85 לירות יותר. מדוע זה?

א. קפולון בקשר להכרת המושב כיחידה אחת, אני רוצה להגיד ש, ו דף שאלה מכניח. אנו לוקחים את הפס מפי שיש לו הכנסה. החוק מחייב לעשות כך, ואני חושב שזה נכון. אולם איננו יכולים להתדוכם על החוק.

ד"ר ברגמן היחה שאלה בקשר לנערים עובדים. מנכים מהם את הפס, ובסוף השנה יש רשות לנער להכנס להשבון הפשחה. נער נחשב לנער עד גיל 20.

בקשר לניכוי בעד ייצוג, יש הוראה בחוק, נוחנים עד 10%, ומקסימום של 200 לידה, לקופות הגמולים, קרנות, תרומות, דמי ביטוח וגם לייצוג. זה אינו צריך לעלות על גבול ידוע. (בן-אליעזר: מי נחנה מדנד) אלה שלפי טבע מצבם החברתי ועבודתם צריכים לקבל, את התמיכה להורים רוצים להגדיל.

היו"ר ד"ר גרנובסקי: ישנה הצעה שוועדה זו וועדה העבודה יקבעו ועדה משנה משותפת כדי לדון בעניני פנסיה לחיילים משוחררים ולנכים. ענין זה דחוף, כי מר גורדיון המטפל בזה עוזב את הארץ. הם חושבים שבמספר ישיבות אפשר לגמור את זאת. אני משופק, אולם אנו יכולים לשלוח כמה חברים.

ב. רפפורד: בידי מי תהיה ההחלטה, באופן פורמלי?

שר האוצר: אינני יודע בדיוק. היחה שאלה בקשר לזה, ואנו נכנסים להתחייבויות אשר עלולות לשמש תקדימים לדברים אחרים. הוחלט לסדר את הענין ולחבוע שנסדר ועדה משותפת אשר תשמע חזת-דעת. אינני מאמין שיגפרו את החומר בישיבה אחת, אולם אפשר לשמוע את מר גורדיון, ואח"כ להכנס בלעדיו.

ב. רפפורד: אני מטכיס שועדה הכספית תקבע נציגות לוועדה זאת, אבל אני רוצה לדעת מה הסמכויות שלנו בענין זה. אם סמכותנו היא רק שמיעת חזת-דעת, אינני יכול להסכים שהועדה תשחק.

היו"ר י. גרנובסקי: זה צריך לבוא לוועדה הכספית, היות וזאת הצעה.

ג. דפוס:

אם כך אני מסכים.

נבחרו לוועדה המשנה: ה. פרומקין
הרב א. ה. שאב.

הוחלט שחברי הוועדה יגישו למד רונן מהאוצר

את סומדיהם לוועדה המשנה לעניני כסחון.

שר האוצר א. קפלון:

לפי חוק שסרי מקרקעים מותר לממשלה להשקיע

כספי שסרי מקרקעים בהשקעות יסוד שהממשלה וועדה

הכספית יחליטו עליהן כעל השקעות יסוד.

אנו עומדים בימים אלה בפני הכרה להוציא שסרי

מקרקעים לרגלי שחרור השטרלינגים, יחד עם זה אנו עומדים בפני ההכרה

לעשות כמה פעולות, אני רוצה להציע מספר פעולות, ואני מבקש את הועדה

לאשר אותן. א) אני רוצה להציע הלואות לעיריות, בקשר להשקעות בעבודה

וכו'. ב) דבר שני הוא הקמה בנינים, לא צריפונים, כי אם בנינים

קבועים, בניני קבע. ג) אני מבקש אישור לאפשר מ"מ עם הבנקים האפוזיקאיים,

להשקיע בבנקים אלה כספים למשכנתאות לבנינים. ד) הדבר הרביעי הוא

בנין כבישים ארציים. האחריות על הממשלה לשלם את הכסף הזה. הכבישים

העיקריים ברגע זה הם: כביש ירושלים - ח"א וכביש נחניה.

הסכום הכולל שנשחרר הוא 7 מיליון ל"י,

וההשקעות שהצעת הן בגבולות אלה.

י. דוקח:

האם הממשלה בונה צריפונים?

שר האוצר:

הכנסת אשרה עד 200,000 בעד צריפונים. אולם

ברגע זה אני מדבר על בניני קבע.

היו"ר ד"ר גרנובסקי:

האם נוכל לקבל בכתב הצעות יותר מדויקות?

שר האוצר:

אחם צריכים בעצם להחליט רק מה הן השקעות

יסוד, אולם אני מוכן לתת את החומר.

היו"ר ד"ר גרנובסקי:

אני נועל את הישיבה. הישיבה הבאה ביום ב'

בשעה 10.30.